

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע" ראש הישיבה

הקב"ה רוצה שנגיש בחסרון המנהיגות. כאשר מבינים עד כמה חסר המנהיג, הרי שכשהוא מגיע - יודעים שזו המנהיגות האמיתית והראויה. כאשר המלך כועס על הצאן, הוא בעצם כועס גם על הרועה. "העסק לא עובד כמו שצריך..." כשהמלך מחזיר את הצאן, הוא רוצה לתת להם את ההרגשה של "כצאן אשר אין להם רועה". כשיבוא הרועה - הם ידעו להעריך את תפקידו, להקשיב לו ולתת לרועה להוביל את הצאן. אנו בשיאו של התהליך. הצאן מכונסות. קיבוץ הגלויות בעיצומו, והוא עתיד להתגבר יותר בע"ה. הדיר נבנית. לאחרונה אני נמצא הרבה בחוץ, ואני כל הזמן שומע את הלמות הדחפורים הבונים שכונה חדשה בארץ ישראל. אבל הרועה חסר. הפוליטיקה, כדרכה, נשארת ברמה הקטנונית. אנו צריכים לחפש את המנהיגות במקום אחר. אנו רוצים מנהיג שיהיה מסור לעם ישראל לא פחות מדוד המלך. שיבוא מתוך צדקות וישרות, שיוכל להגיד "אחרי", ואנו נלך אחריו בשמחה. ככל שנשתוקק ונבקש יותר - זה יתקרב יותר. אנו צריכים "להזכיר" - מה עם הרועה? אנו רוצים שהקב"ה יחזיר את הרועה, את משיח צדקנו במהרה בימינו.

מתוך השיעור שהועבר ב-ט"ו תמוז תש"פ
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה.

"וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת ה' כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לֹעָה" (במדבר כז, יז). הביטוי הזה מזכיר את דברי המדרש בתהלים, הדורש את הסמיכות של סיום פרק ס"ט ("ל-ו-ל"), ותחילת פרק ע' (א): "כִּי אֶ-לֵהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיִּרְשׁוּהָ. וַיָּרֶע עֲבָדָיו וַיִּנְחֲלוּהָ וַאֲהָבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָּהּ. לְמַנְצָה לְדוֹד לְהַזְכִּיר".

דרשו חכמים (מדרש תהלים, ע'): "ולמה היה דוד דומה, למלך שהיה לו צאן וכעס עליה, סר את הצאן, ומתיר את הדיר, והוציא את הרועה. אחר זמן כנס את הצאן, ובנה את הדיר, ולרועה לא הזכיר. אמר הרועה: הרי הצאן מכונסות, והדיר בנויה, ואני איני נזכר. כך אמר דוד למעלה מן הפרשה: 'כי א-להים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה' - הרי הדיר בנויה, 'וישבו שם וירשוה חרע עבדי ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו בה' - הרי הצאן מכונסות, אמר הרועה: ואני איני נזכר, לכך: 'למנצח לדוד להזכיר'".

יש שלושה מרכיבים - הצאן, הדיר והרועה. כאשר המלך משלח את הצאן, ממילא הוא מתיר את הדיר ושולח את הרועה, שהרי אין בהם צורך. כשהוא מחזיר את הצאן - הוא בונה את הדיר, ומשום מה איננו מחזיר את הרועה. מדוע המלך איננו מחזיר את הרועה? ומדוע הקב"ה איננו מביא לעם ישראל את הרועה - משיח בן דוד?

פניני הדף היומי | פתיחה למסכת כתובות ראש הישיבה

כפתיחה למסכת כתובות נתבונן מעט בעניינה של הכתובה. נחלקו חכמים בגמרא האם כתובה היא דאורייתא או דרבנן. לדעה שכתובה דרבנן, הסיבה שתיקנו חכמים כתובה היא: "שלא תהא קלה בעיניו להוציאה". הכתובה מביטה אל העתיד, ובאה לבנות את חיי הנישואין בצורה טובה. האיש איננו "משלם מחיר" על הנישואין. האשה, לעומת זאת, משנה את מעמדה, ועוברת הריונות ולידות. עלול האיש להתייחס בקלות ראש לכך, ולכן תיקנו לו כתובה, כדי שילמד להתייחס ברצינות לאשתו ולחיי הנישואין. לדעה שכתובה דאורייתא, מהווה הכתובה "מוהר בתולים". הכתובה מתבוננת אל העבר, ומנציחה בכתב את שלמותה של האשה קודם הנישואין. גם אחר שנות נישואין רבות, עדיין "כתובתה מאתיים". ומעשה באדם אחד ממוצא אשכנזי, שנשא אשה ממוצא תימני. הוא שאל את הרב באיזה נוסח לכתוב את הכתובה, בנוסח אשכנז או תימן? ענה לו הרב: אם הכתובה היא שטר התחייבות גרידא של הבעל, אין זה משנה כלל מהו הנוסח. יכול אדם להתחייב בכל נוסח שהוא רוצה. אבל אם אתה מבין שהכתובה נועדה לאשה, להנציח את שלמותה קודם נישואיה - אז הכתובה היא עבור האשה, ולכן היא צריכה להיכתב בנוסח של האשה.

<https://yesmalot.co.il/6701/> להרחבה:

פינת הילדים

חשינות חיפוש כפרשה ופרש"י

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חזנים כחננוז הכא...

1. מי היה סבא של פינחס ומדוע הוא מזוכר?

2. מה היה חטאו של צלפחד?

3. מדוע הציווי על קרבן התמיד מגיע דוקא אחרי מינוי יהושע?

"וראה את הארץ, וראית אותה". שהראהו ה' ראייה ניסית, מה שאין כח בשיעור עין טבעית לראות באור השמש, זולת באור הגנוז" (אור החיים הקדוש, במדבר כז, יג)

